

շուք թափօրներ կազմած քահանայից եւ դպրաց դասուն չհտ՝ խուժանը ընկաւ փողոցէ փողոց եւ ի ձայն ալեւուից եւ երգոց հոգեւորականաց քանդեց փշընց ինչ որ Տեթմանտ էր եւ կոպպաշտի արդիւնք, եւ հրդեհին խաբոյններով բուրվաւն իրական արծարծելով՝ խաչեւ խաղաղութիւն եւ աւետարանաւ փրկութիւն ամենեցուն Տաստատեցաւ:

Այսպէս եղաւ „Christus imperat“ ֆրիստոսի թագաւորութիւնն Տին Տեթմանտ ատենի բոլոր արուեստագիտական (ինն տաճար, պալատ, արձան, նկար եւն) Տրաշալեաց արդեանց վրայ:

(Հարոհալիւս) Ա. ՓԷՐՊԱՃԵՆՍ

ԹՈՒՂԹՆ ԵՒ ԳՐԻԹԵՆՆ ՆՆԵՂՈՅ ՆԻԹԵՆԵՐ

Վիրը չի կրնար մտածուիլ առանց խարսխի մը: Իբրեւ խարսխ գրոյն Տին ժամանակներ գործածուած են պէսպէս իրեր, զոր օրինակ քարէ, փայտեայ եւ մետաղեայ տախտակներ, ապակի եւ թերթաքար (ardaise), որոնց ոմանք բնտ սեղւոյն ի գործածութեան են տակաւին: Բայց յառիպպէս գրութեան եւ տպագրութեան Տամար կրնայ գործածուիլ միայն բարակ եւ դիւրածալ թերթ մը՝ որ է Խուշի:

Անոր Տամար թուղթը չէ թէ միայն աուետարական, այլ եւ մտաւոր յարաբերութեանց, գիտութեանց, արուեստից եւ արուեստգիտութեանց մէջ յառաջադեմ բլբլու Տամար անհրաժեշտ հարկաւոր եւ Տասարակաց կենաց եւ ջանից, մտաւոր կրթութեան եւ զբօսանաց: Որչափ ահագին են թղթոյ այն զանգուածները, որոնք միայն ներկայ տարւոյս մէջ սպառեցան: Քանի բազմակողմանի է թղթոյ գործածութիւնը: Եթէ մտածենք՝ թէ որչափ թուղթ հարկաւոր է այնչափ անչափ մեծ եւ փոքր լրագրաց, անթիւ նամակաց, շրջաբերականաց, Տաշուեկրոց ու ուրիշ այսպիսի երաց, որոնք ամբոստմէ կը սպուին ու կը գրուին եւ վերջապէս գրքերու լեզուններուն, որոնք ամեն տարի ի լրջ կ'ընծայուին, այն ժամանակն ստուգիւ չենք կրնար իրաւամբ չզարմանալ: Բայց գրութեան եւ տպագրութեան զատ՝ որչափ թուղթ կը գործածուի նաեւ ուրիշ այլեւայլ վախճաններու. կոչակաբլրը, թամբաքարը, եւ ուրիշ արուեստաւորք իրենց արուեստին մէջ թղթոյ կը կարօտին: Թղթ է կը շինուին խաղալիքներ. թղթ է կրնար շինուիլ շոգեկառաց աշիւներ ու տակաւներ եւ ուրիշ զանազան իրեր, որոնց ապահով Տաստատութիւն եւ երկայնաձիգ

տեւականութիւն տրուիլ կ'ուզուի. թէեւ այս իրաց շինութեան Տամար ոչ եթէ բուն թուղթը՝ այլ թղթոյն նիւթը կը գործածուի: Թղթ է կը յօրինուին արուեստական ծաղիկներ, ծրարներ եւ ասոնց նման պէսպէս իրեր. թղթով կը զարդարենք մեր բնակարանաց պատերը, նաեւ զմեզ իսկ թղթէ օճիկներով ու կրօնց շապկիներով:

Չկայ ուրիշ բան մը որ թղթոյն պաշտօնը վարել կարենայ. վասն զի զետեքը ոչ միայն պատշաճապէս՝ այլ եւ թեթեւագնի կը բառնայ իւր վրան ու կը կրէ: Հնագոյն ժամանակներմ երբ գիր կար արդէն եւ թուղթ չէր գտնուած տակաւին, մարդիկ ստիպեալ էին իրենց պիտոյնց այլեւայլ եղանակաւ եւ պէսպէս իրերով լեցունել. այսինքն կապարեայ տախտակի, թերթաքարի, խեցոյ, ծառոց կեղեւի եւ փայտի վրայ սրածայր գրոցով կը գրէին կամ կը քանդակէին: Տար երկիրներն՝ ինչպէս Հնդկաստան՝ արմաւենեաց չոր եւ փայտանման տերեւները գրելու Տամար առատ նիւթ կը մատակարարէին, որոնց վրայ կամ թանձր երանգով մը կը ստուերապրէին եւ կամ առանց երանգի կը փորագրէին: Ի Սուրբ Գրոց գրիւնը որ մովսէսական օրինաց տախտակները քարէ էին. եւ Յովք կը բարձար որ իւր խօսքերը կապարի վրայ երկաթեայ գրչաւ գրուէին՝ կրք կ'ըսէր. «Ո՞ տպր ինչ գրել զբանս իմ . . . գրչաւ երկաթեաւ ի կապարի»: (Գլ. ԺԹ. 23:)

Ուրիշ միջոց մը, զոր Հռոմայեցիք իրենց առօրեայ տեղեկագրութեանց Տամար կը գործածէին՝ երբ եգիպտական թուղթն արդէն կար, մտնապատ տախտակներն էին, որոնց վրայ սուր գրչաւ կը փորագրէին, զոր գործածելէն ետքը՝ նորէն նոյն գրչին միւս կողման լայն ծայրով կը ջնջէին եւ դարձեալ կը գրէին: Հռոմայեցիք կը գործածէին նաեւ սպիտակ երանգով բարակ ներկուած փայտեայ տախտակներ, որոնց վրայ վրձինով գրելէն ետքը՝ իրարու Տետ միացնելով գիրք կը կազմէին: Բայց այս գրքերը միայն մասնական վախճաններու Տամար էին, զորոնք ֆայտֆէրտ (codex) կ'անուանէին. ընդհանրապէս գործածուած առ Տասարակ գրքերու ձեւն էր քուլը (rôle): Այս գալարները կը կազմէին եգիպտական թղթոյն գրուած թերթները, որոնք կըր գլանի մը վրայ Տաստատուած եւ գալարուած էին, զոր կարգալու ժամանակ կը պարզէին եւ այնպէս կ'ընթերցուէին: Իւրաքանչիւր գալարի Տամար մէջ մէկ խաւաքարտեայ առափ կար, որոնց մէջ կը պահուէին խնամով. եւ մեծատուրք

Թէ տիւրն եւ թէ այն կրօր գլաններու ծայրերը ճոխ եւ շռայլ զարդերով կը զարդարէին:

Հին ժամանակները գրելու յաճախ գործածական ուրիշ նիւթ մըն ալ էր Բաբուլոնը, որ միշտ մեծագոյնի ըլլալով՝ միայն այն նշանաւոր եւ լաճիկ տեւականութիւն տալ Տարկ եր համարուէր: Նաեւ Կոչնի ալ իբրեւ գրելու նիւթ գործածուած է. տակաւին այս օրս իսկ Հրէից քով կը գտնուին օրինաց գլաններ գորշ որթեւնիէ, որոնց առ նուազն 1000 տարուան հնութիւն կ'ընծայուի:

Իսկ եգիպտական թուղթն, որուն եւրոպացիք պատճառով կ'ըսեն, զոր եւ մենք ալ կրնանք պարտաւորութիւն անուանել, մեր արդի թղթոյն պէս կը շինուէր տնկած իւրեքէ. բայց թէ իւր շինուելու եղանական եւ թէ իւր որպիսութեամբ կը զուսգան մեր թղթէն: Պրոտոթուղթը կը շինուէր ջրային պրոտէ (papyrus), որ 5 մետր բարձրութեամբ հսկայ վարսաւոր տունկ մըն է. այս տունկն, որ հիմալ այլ եւս յեգիպտոս չի գտնուիր, եւ միայն Ղիպտոսի գետակցաց մերձակայ Տարուային գաւառները կը բուսին, հին ժամանակներն յեգիպտոս ըստ օրինի կը տնկուէր եւ կը հոգացուէր, եւ աճէն իշխանք, որնոյն երկրին կը տիրէին, այն տնկոյն տնկարկութիւնն ու թղթավաճառութիւնը մենավաճառ կ'ընէին, որմէ գարեբով մեծամեծ մուտքեր շահեցան. վասն զի միջերկրական ծովափնեայ բնակիչք եգիպտական թուղթը կը գործածէին: Այս թուղթն ըստ Պլինիոսի՝ այսպէս կը պատրաստուէր. տնկոյն արտաքին թանձր կեղեւը հանելով՝ կը մնային շառ մը բարակ պարուտակներ կամ թաղանթներ, որոնք որչափ որ ներքին են՝ այնչափ նուրբ եւ անօսք կ'ըլլան: Այս պարուտակները շերտ շերտ կը հանէին եւ իրարու հետ կը մածուցանէին եղերաց երկայնութեամբ. եւ եւր թերթին ըստ բաւականի կը մեծնար՝ նորէն երկողոզ կարգ մը միեւնոյն ձով առաջին թերթին վրայ կ'իսկցընէին՝ բայց հակառակ՝ հորիզոնական ուղղութեամբ, վերջէն կը շրջընէին, կը ճնշէին եւ կ'որոզկէին: Ահաւասիկ ասոր համար է որ այս եգիպտական թուղթն, որ մատենագրաններու եւ գրոց մասնական ժողովածոյից մէջ կը գտնուի, հիւսմածոյ եւ գործածոյ կը անտուի լրաց գէտ՝ բունած ժամանակը: Այս թուղթը նշանաւոր առաւելութիւն մը չունէր. մանաւանդ թէ շատ դիւրաբեկ եւ թափանցիկ էր, անոր համար միայն մէկ կողմը կը գրուէր:

Բաւական ժամանակ պրոտաթուղթն էր

միահեծան իշխան գրականութեան սահմանին վրայ. բայց ետքէն՝ Բրիտանոսն 300 ասրի յառաջ՝ անոր յաջորդեց Բաբուլոնի՝ այսինքն՝ Լատինացաց pergamenus կոչածն, (որոք գաղղիացիք parchemin եւ գերմանացիք Pergament կը կոչեն,) որուն անունը քոքը Ասիոյ Պարգամոն քաղաքին անուանէն առեալ է, ուր կը կարծուի թէ գտնուած կամ անոր գործածութեան սկիզբն կրած ըլլայ: Մագաղաթը կը շինուէր եւ կը շինուի այս օրս իսկ անասնոց, գլխաւորաբար այծի եւ ոչխարի մորթէ: Հին ժամանակները բաց ի սպիտակ մագաղաթէ կար նաեւ գունաւ որն ալ, որուն վրայ ուրիշ կամ արծաթէ գրով կ'ըրէին: Եղած է երբեմն ժամանակ՝ որ թերթ մը թուղթ արժած է չորս մարք, այսինքն 400 անգամ աւելի սուղ՝ քան զայժմու թուղթը: Սակայն եգիպտական թղթոյն վաճառականութիւնը, որուն սկզբան վրայ ոչինչ ստոյգ գիտնէք, 300) տարիէն ետքն ալ տեւած կ'երեսայ. վասն զի առաջին անգամ ծԱ դարուն մէջ բորբոքվին ինկաւ, եւ յսպարթը ելաւ ուրիշ միջակից մը, որ է Բաբուլոնի թուղթը: Այս նոր թղթագործութիւնը, որ կոչու բամբակէն պէտքէն եղանակաւ թղթոյ նիւթը կը պատրաստուէր, կ'երեսայ թէ ճենաստանէն ծագած է: Բայց ստոյգ է որ արեւելքէն եկաւ եւ ի դարու մէջ ի Պոլսորս ծաղկելէն ետքը նաեւ անցաւ ի դամասկոս, ուստի Արաբացիք այս արուեստը տարին Սպանիա, եւ սպանացիք եւ յոյն վաճառականները բովանդակ Եւրոպա տարածեցին: Արդէն 1340 ին թղթոյ գործատուն մը կար յԱնգոնա, 1390 ին ի Ղիպտոս, 1440 ին ի Պաղէ եւ 1477 ին ի Բեմիլթըն: Բայց բամբակէ թուղթ գտնուելուն նոյն իսկ առաջին ժամանակներն արդէն կոչու բամբակն ի բաց թողլու միտեալ էին մարդիկ՝ բամբակի սղութեան եւ դժուարին պատրաստութեան համար, եւ անոր տեղ գործածել կտուեայ եւ բամբակեայ գրչիւսակք կամ ցնցուտիք իբրեւ թղթոյ նիւթ, որոնք ստուգիւ ոչինչ կ'արժեն եւ դիւրա կը պատրաստուին: Բաց աստի չէր կրնար մտադրութիւն չըլլալ՝ որ կտուեայ ցնցուտիք լաւագոյն թուղթ կ'արտադրեն, անոր համար ալ իրաւամբ զայն նախաձեռար ընտրեցին:

Գրգիւտի կամ ռափի լեզուաւ տուր՝ այսօրեան օրս վաճառականութեան գլխաւոր եւ բազմավաճառ մէկ մասը կը կազմեն. այսու ամենայնիւ շինուելու տարեկան թղթն բաւական նիւթ չեն մատակարարեր, ուստի եւ հարկ է տնկական նիւթերով պիտոյրքը լեցընել:

այսինքն գիւտարարաբ փոխով եւ յարգով Յարդէ թուղթ շինելու եղանակն այս գարուս սկիզբը յԱնգղիա երեւցաւ. իսկ փայտե թուղթ յառաջ բերելու կերպը 1844ին սաքսոնացի Քէլէր անուամբ մէկը գտաւ. որով ետքը միւր-թեմպերիցի մը Հնարիկոս Գեօլթեր՝ այս նոր տեսակ թուղթագործութեան գործատուն Հաստատեց 1846ին, եւ կամաց կամաց նշն արուեստը մեծապէս կատարելագործեց: Կաղուղ փայտը ջրոյ մէջ երկու մեծ յեսանաքարով մանրելով գրեթէ մազմզուկաւոր խիւս մը կը գարձընեն, եւ ետքէն մամուլ ճնշմամբ ջուրը կը քամեն եւ կարկանդակի պէս կըր ձեւով ի վաճառ կը Հանեն: Փայտի նիւթը լեւեալ գրգռակներու զանգուածոյն վրայ այնչափ կ'աւելցուի որչափ որ թղթոյն որպիսութիւնը կը պահանջէ. երբեմն կիտով չափ եւ երբեմն աւելի եւս կ'ընայ խառնուի անոր մէջ: Որովհետեւ մանրուած փայտի նիւթէն շինուած թուղթը երկայնքամանակեայ տեւակախութիւն չէր ունենար՝ մազմզուկներուն կարճ ըլլալուն պատճառաւ, անոր համար փայտի մազմզուկներն ուրիշ եղանակաւ պատրաստելու փորձ փորձեցին. այսինքն՝ փայտը կարճ եւ համասարակ մեծութեամբ լեղրքելէ ետքը՝ կաթնայր մը մէջ կայաքարի թուփածով երկայն ժամանակ կ'եփեն շոգուր ճնշմամբ. որով ոչ միայն մազմզուկներուն խիտային մասերը կը զատուին, այլ եւ մազմզուկներն իսկ խիւս կը դառնան, զոր լաւ լուանալէն ետքը կը շորջեն:

Այս օրս ոչ միայն ջորինեղինաց յարդը, այլ եւ ոլոռի, ոսպի, լուրիայի եւ ասոց նմանեաց փոճոկներն ալ՝ ծրարի հաստ թուղթ եւ խաւաքարտ շինելու կը գործածեն՝ եփելով զայն շոգեկաթնայի մէջ կտով, որով եւ մազմզուկներու ծուէն ծուէն եղած զանգուած մը կը կաղուղուի:

Մինչեւ որ այն այնչափ աղտոնիչ գրգռակները ձերմակ ու գեղեցիկ թուղթ ըլլալու աստիճանը հասնին, բնականապէս եւ ի հարկէ զանազան նախապատրաստութիւնք պէտք են: Յընցողիքն ժողովէն ետքը, նախ պէտք է նիւթերն իրարմէ ընտրել ըստ տեսակին եւ ետքը կորել, կամ՝ սղոցածե զանակով մը եւ կամ մեքենայով մը, որ կ'ազդարձուի կ'անուանուի: Բայց ամենէն կարեւորն է գրգռակներուն հիմնական մաքրութիւնը, որ կընայ երկու կերպով ըլլալ. նախ մեքենայով մը, որ ինքնաշարժ մաղ մըն է հիւսուած թիւերով, որոնք գրգռակները փոշիէն եւ աղեղութիւնէն կը զատեն՝ երբ նշն գրգռակներն արագ դարձող մաղին մէջ կ'ըն-

նան: Երկրորդ՝ մաքուր ծուէնները պաղ ջրով միայն կը լուացուին. բայց աղտոնողները կալաքարի մոնրաջրով եւ կամ կտով կը խաշուին. իսկ կոշտ կտորները կրի լուծուածով կ'եփուին պարզապէս: Լաւագոյն կ'ըլլայ եթէ շոգուղի եփուին. վասն զի շոգին գրգռակներու մէջ թափանցելէն ետքը պաղելով՝ աղտոնիչ ջուր դարձած ի բաց կը հոսի: Բաց աստի լուանալն այն օգուտն ալ ունի՝ որ գունաւոր կտորները լուացուելով արգէն մասամբ կը գունատին:

Ծանօթ է թէ երկու տեսակ թղթագործութիւն կայ այսինքն՝ Հին եւ նոր. առայնչոյն մէջ թուղթ կը շինուի յեւրոպայի. իսկ երկրորդին մէջ՝ Ռուսիոյ: Այս վերջին տեսակն այնչափ ընդհանուր եղած է այս օրս, որ այն Հին ու փորքիկ աղտոնողներն իրենց մրձածեւ գործիքներովն այլ եւս ցանցառ կը տեսնուին: Որովհետեւ այս մրձաւոր կազմաները Համար դանդաղ եւ յամր կը գործածեն, անոր համար փոխանակ ասոց սկսան գործածել ուրիշ մեքենայ մը, որ արգէն 1660ին ի գերմանիա գտնուած էր. բայց Հոլանտացիք առաջին անգամ գործածելով՝ Երաշտակաւ Ռուսիոյ կը կոչուի: Հոլանտական մեքենան երկու տեսակ է. մէկը գրգռակներու զանգուածը բոլորովին չի մանրեր, որ այս միջանակ մէջ երկրորդական նիւթ կ'անուանուի, զոր քլորով լուանալէն վերջ՝ երկրորդ տեսակ հոլանտական մեքենայէն կ'անցուի, որուն սրաբերան դանակաց միջոցն աւելի անձուկ ըլլալով՝ բոլորովին կը մանրէ եւ յառաջ կը բերէ քառ նիւթը, որ սպիտակագոյն խիւսի կը նմանի. զոր պէտք է անշաղար խառնել խառնելով մը: Բուն նիւթոյն վրայ գործելու հետ սերտ յարաբերութեան մէջ են ուրիշ քանի մը կարեւոր գործողութիւնք. այսինքն՝ Խառնել, սոսնջել, կապտուի գոյն որաւ եւ փունտաբել:

Խառնելը ըսելով կ'իմացուի անուարական անալալ տեսակետով ընտրուած զանազան նիւթերն, ինչպէս փայտ, յարդ, արզնահող, դաճ եւ ծանրասպաթ, թղթոյն բուն նիւթոյն հետ բաղադրել: Մոտենելը կ'ըլլայ, եթէ անմիջապէս հոլանտական մեքենային մէջ կատարուի, խիտային աճառով մը, որ յառաջ կու գայ աշխատել, կոյտիոնեան խիտի եւ պաղտեղ բաղադրութեանէն: Կապուտակ գոյն տալն, որուն համար կը գործածուին Հանքային զանազան կապուտագոյն նիւթեր, անոր համար է որպէս զի թղթոյն նիւթոյն մնացած դեղնագոյն տեփուտութիւնը բոլորովին բաւական: Իսկ գունաւորուած համար կը գործածուին գունաւոր յատուկ նիւթեր:

Ջրով լաւ լուծուած բուն նիւթէն թուղթ

կը շինուի գլխաւորաբար երկու գործողութեամբ. այսինքն նախ՝ խաղաց եւ լլծն նիւթը նուրբ եւ հաւասարաչափ խաւ ի խաւ տարածելով. եւ երկրորդ՝ ջուրը քամելով, որով եւ դանգուածոյն մնացած լուծութիւնն իսկոյն ի խառնութիւն կը դառնայ: Վերջապէս թղթոյն ամբողջական կատարելութեան համար պէտք է շորջընէլ եւ ողորկել:

Թղթագործութեան առաջին ժամանակները թուղթ կը շինուի սովորաբար ձեռաց աշխատութեամբ, որ այժմ՝ բացառութեամբ միայն կ'ըլլայ դեռ: Այս դէպքիս մէջ թղթանիւթն ընդարձակ ընդունարանէ մը փայտեայ շըջանկով թեթահիւս գործիքով մը կը հանուի, որով եւ ջուրը նոյն նրբին հիւսուածքին ծակոսիքներէն կը հոսի. այս հիւսուածոյ գործիքով կազմակերպեալ եւ քիչ մը խտացեալ զանգուածը թաղիքի վրայ կը տարածուի եւ թաղիքով կը ծածկուի: Թաղիքով պատած թղթոյն լլծն եւ խոնաւ թերթերն իրարու վրայ շարեւրով մամլոյ տակ կը դրուին, որով զանգուածն աւելի եւս ջրէն կը քամուի եւ կը խտանայ: Ետքէն թերթերն իտաղիքներէն կը շահուին եւ առանց ծածկուի թարուտ վրայ կարգաւ կը դրուին եւ մամլով նորէն կը ճնշուին ու կը շորջուին սրահի մը մէջ, որ օդահարութեան համար շատ մը պատահաններ ունի եւ խոնաւ օդոյ ժամանակ չափաորակես կը տաքցուի: Վերջապէս թերթերն աչքէ կ'անցընեն եւ աւելորդ մասերն ի բաց կը յայտուեն ու մետաղաձեւերն ալ ի մի կողմն կը դնեն: Եթէ թղթանիւթը հոյանտական մամլոյն մէջ չէ ստնձուած, այն ժամանակ յառաջ կու գայ տպագրական եւ ճշտաւ կամ դժուարութեամբ թուղթը. իսկ եթէ գրելու թուղթը շինել ուղուի՝ հին եղանակին համեմատ՝ առաջին անգամ՝ շորջընէն ետքը՝ խիժի եւ պաղղղի լուծուած ստնձաղընէ կ'անցընեն թերթերն եւ նորէն կը շորջընեն: Բայց այժմ սովորաբար նիւթը հոյանտական մեքենային մէջ կը ստնձեն անմիջապէս: Իսկ սովորական գրելու թուղթն երկու անգամ կը ստնձեն: Թղթանիւթն հասնելու գործիքն՝ եթէ հաստ երկայնաձեւ թելերով հիւսուած է, որոնց մէջ մերթ ընդ մերթ հորիզոնական ուրիշ թելեր հիւսուելով կ'անցնին, յատաւ կը բերէ հշտաճ կամ շերտագիծ թուղթը. իսկ եթէ հիւսուածքը շատ մը նուրբ թելերով խիտ առ խիտ հիւսուած է, թղթոյն վրայ ամանեւին տեսանելի հետք մը չի թողուր. եւ այսու յառաջ կու գայ փայլած կամ ողորկեալ թուղթը: Կախընթաց դարու վերջերս թուղթն ան-

ընդ հատ երկայնութեամբ մեքենայով շինելու գաղափարն արդէն կար. այս գաղափարը կրնայ իրականանալ, եթէ թղթանիւթը հաւասարաչափ շըջըրջող մետաղեայ անվերջ թեթահիւս գործուց մը վրայ տարածեն, եւ ըստ կարելոյն շորջընեն նոյն նիւթը եւ խտացընեն, որպէս զի թղթոյն նեղ թերթն ըստ բաւականի հաստատուն ըլլայ: Իսկ թեթահիւսուածքին անվերջ ձեւը կրնայ երկու տեսակ ըլլալ. նախ՝ ինչն իր առանցքին վրայ շըջող գլան մը. եւ երկրորդ՝ շատ մը գլաններու վրայէն անվերջ ձգուող տարածուող աւտի մը, որուն մէկ մասը թղթանիւթոյն ներքեւ հորիզոնական կարեւոր յատակէ կը կազմէ: Ըստ այսմ՝ կարող ենք թղթագործ մեքենաները երկու տեսակի բաժնել. նախ՝ զանաւոր մեքենայ եւ երկրորդ շրժիչ կամ ցիւլն մեքենայ. այս վերջինս անոր համար շարժիչ կամ ցիւլն կ'անուանուի, որովհետեւ անընդհատ շըջանակող կտաւանման թեթահիւսը ջուրը քամելու համար շարունակ առջին ու անդին կը ցնցուի: Գլանաւոր մեքենայք շատ պարզ են. բայց միայն կոշտ թուղթ շինելու կը գործածուին: Շարժիչ կամ ցիւլն մեքենայք թէ եւ աւելի բազաղրեալ են եւ ըստ հետեւորդի աւելի դժուարին քան գլանաւոր մեքենայք, այսու ամենայնիւ շարժիչ մեքենային գիւտը նախ եղաւ, զոր գտաւ 1796ին գաղղիացի Ղուդովիկոս Ռուպլը, որ Փարիզի քով թղթագործատան մ'արուեստապետն (chef d'atelier) էր: Իսկ գլանաւոր մեքենան 1805ին գտաւ Պրամս անգլիացին ի Նետոն, որ ջրաքաշ-խական մամլոյն հնարիչն է. իսկ ի Գերմանիա 1816ին առաջին անգամ Ատորիտս քէֆեր-ձիթայ շինցող գլանաւոր մեքենայ մ'իւր յատուկ ծրագրովն ու ոճովը:

Բայձրագիր եւ նիւթաբարձ մեծ տակառէ մը, զոր լեցընելու համար բազմաթիւ հոյանտական մեքենաներ կը գործեն, անդադար կը հոսէ թղթանիւթը նախ խառնարան եւ ապա ցանցակերպ ընդունարան մը, որմէ նիւթոյն միայն հեղուկ ու նուրբ մասը կ'անցնի: Այնէ վերջ նիւթոյն հոսանք արմաձեւ գործիքի մը վրայէն յորդութեամբ կը հոսէ արուերայ մեծատարած եւ նուրբ հիւսուածքի մը վրայ, որ ձեւքով շինուած թղթին վերը սխուած ձեւին տեղը կը բռնէ: Անվերջ հիւսուածքն երկու գլաններու վրայ տարածուած է, եւ վերէն քեպ ի յտուաջ կը շարժի եւ վարի կողմն ետ կը դառնայ. այս հիւսուածքին վրայ թղթախիւրը մեծատարած ասուց մը պէս տարածուած է. երկու համընթաց փոկեր թղթոյն սահմանը կը կազմեն եւ լայնու-

Թիւնը կ'որոշեն: Որպէս զի այս թեւաշիւան ըստ կարելւոյն ձիշը Տորիդոնական Տարթերեան կազմէ, մետաղեայ բազմաթիւ. բարակ գլաններն անցուկ կը դուռնին, որուն վրայէն թղթանիւթը թեւացանցին Տետ կը հոսէ կ'անցնին: Բաց աստի այս թեւաշիւան դէպ ի յառաջ շարժելէն զատ՝ նաեւ անդադար ասդին անդին կը ցնցուի: որով թղթախիւսը Տաւասարապէս կը բաժնուի: Չուրն այս Տիւտուածքին ծակտիւքներէն կը սուզանի. նաեւ սուզման իրրեւ մասնաւոր միջոց կը գործածուի տղոյն ճնշումը: Թեւաշիւան գործուոյն ծայրի տաշտածն. արկը մը կայ, որուն վրայէն անցնելով թեւաշիւան ցանցը միշտ գոց կը պահէ. այս գոց դատարկամիջոցին մէջ զետեղուած է պարզ օդահան մը, որ անդադար քիչ մ'օդ կը պարպէ, որով զրտի օդը թղթախիւսը կը թափանցէ դէպ ի ներս եւ ասով կը չորցընէ: Ասով բնականապէս ջուրը զօրութեամբ ի ներքս վար կը ճնշուի եւ անցնելու կը տեսնուի այս գործողութեան արդիւնքը. վանն զի այն գրեթէ Տեղուկ զանգուածն անմիջապէս նոյն տեղը կը թափանցանայ ու Տաստատուն իսււ կը կազմէ առանց ամենեւին ազտաշարժ ջրոյ, այնպէս որ կրնայ արդէն թեւախառնութեան ըստի: Այս անիւրան անկերպարան թուղթն արդէն այնչափ Տաստատուն է որ կրնայ յարթ դրաններու, որ խոնքառէլան կամ խոնքառաճառ կը կուռնին, ճնշման զիմանալ: Խոնքառամալոյ մէջ թեւաշիւան եւ թուղթը կը բաժնուին իրարմէ. առաջինը վարի կողմանէ իւր յետախաղց շարժումն ընելով եւ երկրորդն ալ տարածուելով անվերջ ստույց մը վրայ, ուստի կ'անցնի չորացուցիչ մամլոյ մէջ, որ կը Տաստատու եւ կը յղկէ: Անբըպէս թուղթը կ'անցնի ուրիշ կամ մէկ մեծ եւ կամ շատ մը փոքր մետաղեայ տարաներու վրայէն, որոնք ի ներքուստ շոգւով կաշնուած են. հոս թուղթն իւր մնացած խոնքառութիւնը կը կորսնցնէ եւ կ'անցնի կարժառի կամ ճախարակի մը, որուն վրան կը գալարի: Այն ճամբան, որուն վրայէն թղթանիւթը տակառէն ելելով մինչեւ այս ճախարակը կը հասնի, իբր 10 մետր է. եւ ամբողջ խիւսին թղթոյ փոխութիւնը կը տեսէ առ առաւել 2—3 վայրկեան:

Թէ մեքենային ամէն մէկ մասն արտաքոյ կարգի ճշգրութեամբ շինուելու է եւ անոր բոլոր շարժումները կատարեալ ներգաշնակ ըլլալու են, փիւրաւ կ'իմացուի. որպէս զի թուղթն ամբողջապէս առանց պտտաւելու եւ անմասն մեքենայէն դուրս ելլէ: Անոր Տամար մեքենային բոլոր մասերը կը շարժին մի միայն գլխաւոր անուով

մը: Մասնաւոր մտադրութեան արժանի է կարժառ կամ ճախարակն, որ շինուած թուղթը կ'առնու եւ կը գալարէ: Որովհետեւ ասոր շրջելուն թուղթը վրան կը գալարի եւ ըստ այնմ ծաւալն ալ կը մեծնայ, անոր Տամար մեքենային արտադրած թղթէն աւելի կ'ուզէ ելնէ որ միշտ Տաւասարապէս արագութեամբ շրջի. ուստի շրման արագութիւնը պէտք է նոյնչափ նուազի, որչափ որ ծաւալը կ'աճի: Մեքենային ընթացքն այսպէս կանոնաւորելու Տամար գլանէ մ'անվերջ լար մը, զոր կախուած ճախարակ մը ձիգ կը պահէ, կ'անցնի պողպատեայ սկոտըրանէ մինչ կազմուածքի մը վրայ, որ կուռնուին առանցքին վրայ Տաստատուած է: Լարը կը հանդիսի այն սկոտըրանէ կազմածքին ակոսանման փոքուածքին մէջ, որ լաւ յղիւած է, ասով լարին շփումն տկար կ'ըլլայ, բայց գործիք շրջընելու շուրջ զօրաւոր է, ցորչալ որ թուղթ կու գայ. սակայն թղթոյն ընդ զազդիլ՝ կարժառն ալ կը զազդի եւ լարը սկոտըրանէ կազմածքին վրայ կը սահի կ'անցնի:

Թղթոյ այն շերտերը, զոր մեքենան անդադար դառնալով 5 մետր կու տայ վայրկեանի մը մէջ, 1 1/2 — 2 մետր լայն կ'ըլլան: Այս շերտերը սողորբաբար կարժառնէ կ'անցնին գլանի մը, որուն վրայ կրկին կորող կազմածով երկաթեայ ձող մ'ընեն իւր վրայ կը դառնայ, որոնք շերտ մ'երեքի կը բաժնեն: Կարժառ մը լեցուելուն պէս ի բաց կ'առնուն եւ ուրիշ պարագայ մը կը կանեն: Լեցուն կարժառի վրայի թուղթը կը բացուի երկայնութեան կորելով, եւ կորող մեքենայի վրայ ըստ կամի այս կամ այն մեծութեամբ թերթեր կը կարուին. իսկ կորունները դարձեալ Տոյանտական մեքենային մէջ կը դրուին եւ նորէն թղթանիւթ կը պատրաստուին: Մեծաւ մասամբ մեքենայով շինուած թուղթը կիսով չափ սոսնձուած է, եւ այնպիսի սոսնձով մը, որ ուկուտ սոսնձ կը հոշուի: Այլեզիչ մոխրաջրէ եւ խիժէ աճառ մը կը շինուի, որուն լուծուածքը Տոյանտական մեքենային մէջ լաւն նիւթոյն վրայ կը լեցուի. ասոր վրայ անմիջապէս կ'աւելցուի պատշաճ չափով պաղելով լուծուած աճառն, որուն Տետ պաղելը միանալով նոր գեղնաբոյն աճառ մը յառաջ կը բերէ, որ ջրոյ մէջ չի լուծուի եւ թղթանիւթոյ վրայ կը կպչի անբաժան կերպով: Խժժի տեղ սպիտակ մոխր ար առնուի՝ ձերման կը շատ ազնիւ թուղթ յառաջ կու գայ:

Գրելու եւ նամակի գեղեցիկ թղթերն անոր Տամար մետաքսի պէս ողորկ կ'ըլլան, վանն

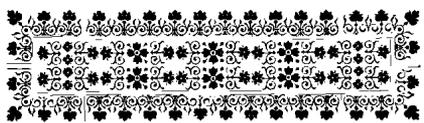
գէ կարծի որդրկ եւ փայլուն խաւաքարտի կամ մետաղեայ նուրբ եւ յղկեալ քաւխտակներու մէջ թերթ թերթի վրայ կարգուած շաքրիէն ետքը մամլով կը ճնշուին: Բայց աւելի լաւ կ'որդրկուի թուղթն ուրիշ կայմանով մը, որ թուղթը անդուստման կ'որդրկէ (satiner): Այս գործիքը կազմուած է երեք երկաթածաղց եւ շատ որդրկ ու վրայէ վրայ զրուած գրաններէ, որոնց մէջէն ճնշելով կ'անցնեն զնկեայ կամ արդնձեայ թերթերով պատաստուած թուղթը: Այժմու ժամանակս թղթոյ նիւթոյն Տես կը խառնեն փայտափոշոյնէն զատ՝ նաեւ հանքային զանազան նիւթեր, քիչապէս ճնշանակեց եւ բրտի կաւ, ագարաստուած գած եւ այլն. ասոնցմով թղթոյն թէ՛ ծանրութիւնը թէ՛ զանգուածն եւ թէ՛ արժեքը հասարարապէս կ'աւելին: Բաց աստի հիմայ վէե (linum), մոլոլէ (malva), կանսիե (cannabis), քամբակէ, մետաքսէ, մազէ եւ ամէն հիւսուածոց նիւթէ, որոնք հոյանտական մեքենային մէջ իրարու խառնելով թղթախիւս կը պատաստեն, իւղնձան տեսակ մը թուղթ կը շինուի, որ լաւ տոկոսն կ'ըլայ: Կաթի եւ փրփրէ նման տեսակ մը թուղթ ալ կայ, որ ձերմակ անթափանցիկ հանքային գոյններով կը ծեփին եւ լաւ կ'որդրկեն: Ատաղճագործաց, քանդակագործաց եւ ուրիշ արուեստագործք գործածած յղկիչ թղթի երբ հասարակ թուղթ են, որոնք սոսնձի եւ քնարակի մէջ թաթիխէն ետքը մասնաւոր եղանակաւ պատրաստուած գայլախաղի կամ ապակույ փռոչի կը ցանեն վրանին: Կայ նաեւ մարմարի նման գունաւոր թուղթ մը, որ կը պատրաստուի այսպէս. քառակուսի արկիւն մը մէջ կազի խիտի շուր կը լեցնեն, յետոյ ելան լիւրով խառնուած զանազան գոյներ վրձինով մը սրտին վրան: Այս գոյնները մարմարի երակաց նման կը տարածեն ջրոյ վրայ եւ ներկելու թուղթը թրջելով այս ներկին վրայ կը դնեն եւ կը վերջնեն, որով արկեղ մէջ կ'զած այն գունաւոր ձեւը թղթոյն վրայ կը ապակորուի: Մագնսիկայ թուղթը կը պատրաստուի տոկոսն եւ չսոսնձուած թղթէ կեթէ քիւ մը զորաւոր ծծմբոյ թթուի մէջ թաթիխութիւն, որով եւ թուղթը մածանող յատկութիւն մը կ'ունենայ:

Այս ամէն գործողութիւններէն ետքը թերթը կրկին կը ծախն. 24 թերթը քրքու (main) մը կը կազմէ եւ 20 արցակը իւրօն կամ

պրքու (rame) մը կը շինէ, որմէ կտքն որոշ կշռով հակեր կը պատրաստեն եւ ի վաճառ կը հանուի:

Այս բոլոր թղթոց մէջ՝ մեծագոյն զանգուածը կը կազմէ այս օրս տպագրական թուղթը, որուն մեծագոյն մասը լրագրական մամուլը կը գործածէ: Բայց ստուգիւ թղթագործ մեքենան իւր մեծամեծ ծառայութեամբն հանդերձ շատ անձուկ սահմանի մը մէջ պիտի գտնուէր, եթէ չունենար ընկեր մը, որ իւր արագութեամբ արտադրած թուղթը նոյնին արագութեամբ ալ գործածել կարենայ. — եւ այս ընկերն է Կոպրուիսիան մամուլը:

Հ. Գ. Թրիտիկեան

ՄԱՐՏԱՆԻՐԷ

ՆԱՐԵԱՆՈՒՐԷ

Աստղադիտական տիեզերական ժամացոյց մը:

Կորեբս ի Միւնիխն աստղադիտական տիեզերական ժամացոյց մ'ի տես զրուած է, որուն լրատւութիւնն՝ 3, բարձրութիւնն՝ 3.50 եւ թանձրութիւնն՝ 1 մեգրէ է: Արուեստի այս արագիւտ հանուարից մեքենակախումբ տակ մը ոչ միայն աշխարհիս 16 երկեւեղ քաղաքացի ժամանակի սովորական բաժանումներն, այլ նոյն իսկ օրացոյցի տեղեկութիւնքն ու թուականներն, երկրիս շարժումն, լուսնոյ փոփոխումներն եւ արեգական ուղին կը ցուցնէ այլեւայլ ձեւոց եւ պատկերաց ձեւոք: Ժամացոյցս կը ցուցնէ ժամանակն մինչեւ 9999 տարին, ցուցնելով միանգամայն ամենաճիշդ եղանակաւ աւելեաց օրերն եւ իւրաքանչիւր ամեկնը: Թմբոզ գործին ինն միջէ մեքենայ ունի, որոնք շինողն հարապէտ ճարտարութեամբը՝ կարող են բոլոր գործողութիւններն՝ այնչափին առջեւ կատարել թափարդի մը մէջ: Այսպէս ուրեմն՝ վայրկեաններն ու քառորդներն հրեշտակ կը ցուցնեն, ուր ընդհանուրապէս մասը՝ ժամաքը կը զարնէ: Կայն ժամանակի միջոյնն մէջ կը բացուին երկու փոքր զուներ, որոնցմէ երկուստան Առաքեալը զուրո կ'ելլեն եւ Քրիստոսի առջեւ կանչուին, որ զիրոնք կ'օրհնէ: Ասոնցմէ մետասանը զինքը կ'օրհնեն, իրաց առեալ մին՝ զՅուզա, որ առանց ուղղոյն տալու կ'անցնի կ'երթայ: Աղթից ժամանակ քանի մը կը հոնաւորք իրենց փակարանէն զուրո կ'ելլեն եւ Չահրով իրաւորեալ եկեղեցին կը ժանեն, որուն զանգակն աւանդապահը կը հնչեցնէ: Այս առաւելան կ'ընկերանայ քաղցրանուագ գառու երգ մը: Երբ օրը խաւաքելու սկիսի՝ գիշերապահն իւր պաշտածը կը սկսի, զոր կը կատարէ մինչեւ ժամն 3 առաւուսու, երբ արարչուն կը սկսի խօսիլ: Բայ աստի

1 Թղթագործութեան եւ թղթոյ պիւր այլ տեսակներու վրայ անս Գործն: Արուեստագործութիւն (տպագրութիւն) Եր. 163: Կոպրուսի Բոլոնիացի թերթի գործարարութեան եւ արուեստի (տպագր. վիճակ) Եր. 58: